تأثیر نسبت Cu/Zn بر روی ریخت شناسی و فعالیت کاتالیستی نوری نانوکامپوزیت Cu2O/ZnO

عباس عبدالحسین زاده، سعید شیبانی** دانشکده مهندسی متالورژی و مواد، دانشکه گان فنی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

چکیده: در این پژوهش، نخست پودر نانوساختار 20 Cu با آسیاکاری مکانیکی پودر میکرونی Cu₂O تولید شد و سپس نانو کامپوزیت Cu₂O/Zn با نسبتهای گوناگون Cu/Zn با روش شیمیایی تهیه شد. تأثیر نسبتهای گوناگون Cu/Zn برابر ۵، ۱۰ و ۲۰ بر روی ساختار، ریخت شناسی، ویژگیهای نوری و عملکرد کاتالیستی نوری در تخریب آلاینده متیلن بلو توسط نانو کامپوزیت موردبررسی قرار گرفت. نتیجههای پراش پرتو ایکس نشان داد که فراورده پایانی دارای ساختاری بلوری و پیکهایی به نسبت پهن می باشد که بیانگر ریزدانگی ساختار پایانی است. نتیجههای پایانی دارای ساختاری بلوری و پیکهایی به نسبت پهن می باشد که بیانگر ریزدانگی ساختار پایانی است. نتیجههای تصویرهای میکروسکوپ الکترونی روبشی نشان داد که در نانو کامپوزیت تهیه شده با نسبت Cu/Zn رابر ۵ نانو ذرههای می حکال تا حد زیادی کل سطح ذره های OL را پوشش داده است. ویژگیهای نوری نانو کامپوزیتها با روش مقدار ۱۹ الکترون ولت را نشان داد که در بازی شکاف باند نانو کامپوزیت با نسبت Cu/Zn برابر ۵ نانو ذره های مقدار ۱۹ الکترون ولت را نشان داد که در بازی شکاف باند نانو کامپوزیت با نسبت Cu/Zn رابر ۵ نانو در می می مقدار ۱۹ الکترون ولت را نشان داد که در بازی شکاف باند نانو کامپوزیت با نسبت Cu/Zn رابر ۵ نانو دره مای در تخریب آلاینده تحت ور مرئی از خود نشان داده و انرژی شکاف باند نانو کامپوزیت با نسبت Cu/Zn رابر ۵، کمینه مقدار ۱۹ الکترون ولت را نشان داد که در بازه نور مرئی قرار می گیرد. این نمونه بیش ترین فعالیت کاتالیستی نوری را

واژ گان کلیدی: کاتالیست نوری، نانو کامپوزیت، Cu₂O، ZnO

KEYWORDS: Photocatalyst, Composite Nanopowder, Cu₂O, ZnO

مقدمه

سبب اختلال تنفسی شده و تماس مستقیم با آن میتواند سبب آسیبهای همیشگی چشم، احساس سوزش پوست، تهوع و اختلالات ذهنی شود [۱،۲]. تصفیه نامناسب و دفع غیراصولی پسابهای رنگی به دست آمده از صنایع نساجی، رنگرزی، چاپ و صنایع مرتبط زمینه ساز بروز مشکلها و معضلهای زیست محیطی فراوانی می شود [۲۰۴]. روشهای بسیاری مانند روشهای فیزیکی، شیمیایی، زیستی و اکسایش پیشرفته برای حذف آلایندمها از آب وجود دارد. در این میان امروزه موضوع آلودگی آب طی فعالیتهای صنعتی به چالشی مهم تبدیل شده است. در نتیجه بازیافت آبهای آلوده از جنبه زیست محیطی موضوعی دارای اهمیت است. رنگدانهها از جمله خطرناکترین گروههای ترکیبهای شیمیایی در پسابهای صنعتی است که باعث اختلال در انجام فرایند فتوسنتز در منابع آبی می شود. در میان این آلایندهها، متیلن بلو رایج ترین ماده رنگی برای رنگ آمیزی پنبه، پشم و ابریشم است. استنشاق این ماده می تواند

* عهدەدار مكاتبات

⁺E-mail: ssheibani@ut.ac.ir

یکی از تازهترین و کارآمدترین آنها روش اکسایش پیشرفته است. در بین روشهای اکسایش پیشرفته، روش تخریب کاتالیستی نوری روی سطح مواد نیمهرسانا روشی مؤثر در حذف رنگدانهها از پسابهای رنگی به شمار میرود. مواد فتوکاتالیستی موادی هستند که در اثر تابش نور بتوانند منجر به بروز یک واکنش شیمیایی شوند، در حالی که خود ماده دست خوش هیچ تغییری نشود. فتو کاتالیستها به طور مستقیم در واکنشهای اکسایش و کاهش دخالت ندارند و تنها شرایط مورد نیاز برای انجام واکنشها را فراهم میکنند و به این صورت باعث تخریب برخی از آلایندهها و تبدیل آنها به مواد بي خطر مانند آب و کربن دي کسيد مي شوند [۵،۶]. نيمه رساناها دستهای از مواد هستند که به دلیل ساختار الکترونی یگانه دارای جایگاه ویژهای در صنایع گوناگون شدهاند. ساختار الکترونی متمایز نيمهرساناها شامل لايه هدايت خالي و لايه ظرفيت پر مي شود كه این ساختار یگانه منجر به تشکیل زوج الکترون-حفره در اثر تابش نور (با انرژی بالاتر از شکاف انرژی) و سرانجام تولید رادیکالهای آزاد را کرده که مخرب رنگدانهها هستند. نیمهرساناهای کاتالیست نوری انواع گوناگونی دارند. از این مواد می توان به دو دسته سولفیدی و اکسیدی اشاره کرد [۹–۷]. با وجود پژوهشهای گسترده روی این مواد، هنوز هم چالشهای زیادی در این زمینه وجود دارد. به عنوان نمونه میتوان به بهبود کارایی آنها در بازه نور مرئی، بهبود قابلیت بازیابی آنها از آب پس از واکنش کاتالیستی نوری و اصلاحات ساختاری در راستای بهبود عملکرد آن ها اشاره کرد. در ضمن نانومتری کردن اندازههای کاتالیست نوری به سبب افزایش نسبت سطح به حجم و همچنین کامپوزیتی کردن آنها میتواند کارآیی آن را تا حد زیادی بهبود دهد [۱۳–۱۰].

در این میان Cu₂O یکی از نیمههادیهای نوع مثبت (p) است که دارای شکاف انرژی ۲/۲ الکترونولت است که در بازه نور مرئی قرار می گیرد. ولی میل به بازترکیب الکترون-حفره ایجاد شده، فعالیت کاتالیستی نوری را کاهش میدهد [۱۴]. بنابراین در تعدادی از پژوهشها، کامپوزیتی کردن Cu₂O با سایر ترکیبها در راستای بهبود کارایی کاتالیستی نوری آن بررسی شده است [۵،۵]. از سوی دیگر ZnO نیمهرسانایی از نوع منفی (n)، با شکاف انرژی ۳/۳۷ الکترون ولت است که غیرسمی، دارای پایداری شیمیایی بالا، کم هزینه و ساز گار با محیط زیست است [۱۹۷۹]. با این حال ZnO به عنوان

در بازه نور مرئی داشته و کارایی آن محدود به ناحیه فرابنفش می شود. محدودیت دیگر کاتالیست نوری ZnO سرعت زیاد بازتركيب الكترون-حفره توليد شده است. راهكارهاي بسياري مانند آلاییدن با فلزهای واسطه و غیرفلزهای یونی، اصلاح شیمیایی سطح و تشکیل کامپوزیت با سایر نیمهرساناها برای رفع این محدویتهای ZnO پیشنهاد شده است [۱۸،۱۹]. برای رفع محدودیتهای یاد شده برای دو ماده کاتالیست نوری Cu₂O و ZnO تهیه کامپوزیت Cu₂O/ZnO پیشنهاد شده است [۲۰،۲۱]. نتیجههای به دست آمده نشان داد که تشکیل کامپوزیت از دو ماده ZnO و Cu₂O با تشكيل اتصال ناهمگون n-p منجر به افزايش فعالیت کاتالیستی نوری می شود. تاکنون، روش های گوناگونی مانند مگنترون اسپاترینگ (۲۲]، هیدروترمال ۲۳]، روش آبی ۲۳]، سل – ژل^۴ [۲۴] برای تهیه این نانوکامپوزیت مورد بررسی قرار گرفته است. با این حال سنتز با اغلب این روشها نیازمند دما و فشار بالا بوده و همچنین روشهای نسبتا گران و پیچیده محسوب می شوند. در نتیجه ارایه روشهای کم هزینه و سادهتر برای سنتز این کاتالیست نوری دارای اهمیت فراوان است. در این میان روش اًسیاکاری مکانیکی، روشی بهنسبت ساده و ارزان برای سنتز نانومواد محسوب می شود که مورد توجه گسترده قرار گرفته است [۲۵]. مطابق مطالعه های انجام شده، سنتز کاتالیست نوری نانوکامپوزیتی Cu₂O/ZnO با روش آسیاکاری کم تر مورد بررسی قرار گرفته است. در نتیجه در این پژوهش، سنتز ZnO به روش شیمیایی دما پایین بر روی پودر نانوساختار Cu₂O تهیه شده به روش آسیاکاری مکانیکی مورد بررسی قرار گرفته است. همچنین تأثیر نسبتهای گوناگون Cu/Zn بر روی ریخت شناسی و فعالیت کاتالیست نوری نانو کامپوزیتی Cu₂O/ZnO در حذف آلاینده آبی متیلن بلو مطالعه شده است.

بخش تجربي

مواد اولیه مورد استفاده در این پژوهش شامل پودر Cu₂O (خلوص ۹۹/۹ درصد، ۵–۱۰ میکرون)، استات روی NaOH,)، سدیم هیدروکسید (Zn(OAc)₂.2H₂O, Merck KGaA) بود. (EtOH, Merck KGaA) و اتانول (EtOH, Merck KGaA) بود. در مرحله اول به منظور تولید پودر نانوساختار Cu₂O، نخست پودر Cu₂O با اندازه میکرونی با استفاده از دستگاه آسیای گلولهای سیارهای پرانرژی به مدت سه ساعت آسیاکاری شد. جنس گلولهها

⁽r) Hydrothermal (r) Sol-gel

⁽¹⁾ Magnetron sputtering

⁽r) Solution method

$$\alpha = \frac{-1}{d} \ln T \tag{1}$$

در این معادله b ضخامت لایه پودری بر روی سطح و T میزان عبور است. شکاف انرژی مربوط به نمونههای گوناگون نیز از معادله (۲) به دست میآید [۲۸].

 $(\alpha h \upsilon)^2 = (h \upsilon - E_g)$ (Y)

عملكرد كاتاليستى نورى نمونهها براى تخريب محلول آبى دارای آلاینده متیلن بلو^۹ (MB) زیر تابش نور مرئی ارزیابی شد. pH محلول رنگدانه در بازه خنثی بود. یک ظرف ۱۰۰ میلی لیتری با سامانه آبگرد به منظور حفظ دما در حدود ۱۸ درجه سلسیوس به عنوان راکتور تکباری^{۱۰} مورد استفاده قرار گرفت. تابش نور توسط لامب با نور مرئی (Osram، توان ۱۵۰ وات) دارای صافی نور فرابنفش با طول موج بیش از ۴۲۰ نانومتر انجام می گیرد. فاصله قرارگیری لامپ تا محلول ۱۵ سانتیمتر تنظیم بوده و برای جلوگیری از تبخیر محلول در اثر گرمای لامپ، فن های خنک کننده درون محفظه تعبيه شد. افزون بر اين، هنگام أزمايش محلول توسط یک همزن مغناطیسی بههم زده شد تا به صورت یکواخت، پودر در محلول پخش شود. تصویر شمایی و واقعی دستگاه آزمایش خاصیت کاتالیستی نوری در شکل ۱ نشان داده شده است. در هر آزمایش مقدار مناسب از ماده کاتالیست نوری در ۱۰۰ میلی لیتر محلول MB با غلظت مناسب به صورت سوسپانسیون در می آید. همچنین تأثیر گذاری عامل های گوناگون غلظت آلاینده (۲، ۵ و ۱۰ میلی گرم بر لیتر)، مقدار کاتالیست نوری (۰/۱، ۳/۰، ۵/۰ و ۰/۷ گرم بر لیتر) و pH محلول (۳، ۵ و ۷) بر فرایند تخریب بررسی شد. pH محلول با افزودن مقدار مناسب سولفوریک اسید (H₂SO₄, Merck KGaA) و سديم هيدروكسيد تنظيم شد. پيش از تابش، محلول به مدت ۱۰ دقیقه در یک حمام فراصوت قرار داده شد و سپس به مدت ۵۰ دقیقه دیگر برای رسیدن به تعادل جذب – واجذب در تاریکی قرار داده شد. سپس محلول توسط نور مرئی زیر تابش قرار گرفت. در فاصلههای زمانی مشخص ۳ میلیلیتر از محلول برای آنالیز غلظت MB نمونهبرداری شد که پیش از آنالیز ماده کاتالیستی توسط سانتریفیوژ جدا شد. فرایند تخریب کاتالیستی نوری بر اساس اندازه گیری غلظت MB باقیمانده در محلول (C) نسبت به غلظت

و محفظه از فولاد سخت شده بودند. سرعت چرخش آسیا ۲۵۰ دور بر دقیقه و نسبت وزنی گلوله به پودر ۱۵ به ۱ بود. در این پژوهش، نمونه تهیه شده پس از آسیاکاری مکانیکی NP-Cu₂O نامگذاری شد. در مرحله دوم، سنتز ZnO بر روی پودر نانوساختار Cu₂O به دست آمده از مرحله پیش با استفاده از روش شیمیایی انجام شد. بدین منظور پودر نانوساختار NP-Cu₂O به محلول ۳۶۰ میلیمولار Zn(Ac)₂.2H₂O در اتانول با نسبتهای گوناگون Cu/Zn برابر با ۵، ۱۰ و ۲۰ بر اساس کنترل میزان استات روی در محلول افزوده شد. این مخلوط در ۶۰ درجه سلسیوس به مدت یک ساعت همزده شد و سیس یک محلول ۲۰۰ میلی مولار NaOH در اتانول با نسبت ۱:۱ به مخلوط پیشین اضافه شد و به مدت یک ساعت دیگر در ۶۰ درجه سلسیوس همزدن ادامه یافت. سیس با کمک دستگاه سانتریفیوژ رسوب به دست آمده از محلول جدا و به مدت ۱۲ ساعت در آون در ۸۰ درجه سلسیوس خشک شد. این نمونهها برای نسبتهای Cu/Zn برابر با ۵، ۱۰ و ۲۰ به ترتیب به عنوان 20NP-Cu₂O/ZnO 9 10NP-Cu₂O/ZnO 5NP-Cu₂O/ZnO نامگذاری شدند. همچنین یک نمونه خالص ZnO به روش همانند سنتز شد. برای مشخصهیابی پودرهای سنتز شده از آنالیزهای پراش پرتو ايکس^۱ (XRD) مدل PW3040/60 با لامپ مس، ميکروسکوپ الكتروني روبشي گسيل ميداني^۲ (FESEM) مدل S4160 و مجهز به طیفسنجی پراکندگی انرژی پرتو ایکس^۳ (EDS) مدل Samx و به منظور بررسی ویژگیهای نوری نمونهها از روش طیفسنجی بازتاب نفوذی^۴ (DRS) مدل MPC-2200 استفاده شد. شایان ذکر است اندازه متوسط کریستالیتها برای نمونه ZnO تهیه شده به روش شیمیایی از روی پهنشدگی پیکهای XRD با معادله شرر^۵ محاسبه شد [۲۶]. همچنین با توجه به وجود کرنش در نمونه Cu₂O آسیا شده، اندازه كريستاليتها با روش ويليامسون – هال^ع محاسبه شد [٢٧]. طيف جذب شده در بازه طول موج ۲۰۰–۸۰۰ نانومتر اندازه گیری شد. برای محاسبه انرژی شکاف باند^۷ (Eg) از نمودار تاک^۸ استفاده می شود. در این نمودار مقدار (αhv) بر حسب hv رسم می شود که h ثابت یلانک و معادل ۲۰۱۰×۴/۱۳۶ الکترونولت، v فرکانس ارتعاش و n برای مواد نیمهرسانا با شکاف انرژی مستقیم برابر با ۵/۰ می باشد. α نیز مقدار ضریب جذب را نشان می دهد و از معادله (۱) به دست می آید [۲۸].

⁽¹⁾ X-Ray Diffraction

⁽r) Energy Dispersive Spectrometer

⁽d) Scherrer

⁽v) Band gap energy

⁽٩) Methylene blue

⁽Y) Field Emission Electron Microscopy

^(*) Diffuse Reflectance Spectroscopy

^(🕫) Williamson-Hall

⁽A) Tauc plot

^(1.) Batch

شکل ۱ - تصویر شماتیک و واقعی دستگاه أزمایش ویژگی کاتالیستی نوری

اولیه آن (C₀) با دستگاه طیفسنجی مرئی – فرابنفش^۱ مدل PG Instruments Ltd., T80 انجام شده و میزان تخریب با استفاده از معادله (۳) محاسبه می شود.

Degredation (%) =
$$\frac{A_0 - A_t}{A_0} \times 100$$
 (°)

که A₀ جذب اولیه محلول و A_t جذب در t دقیقه پس از تخریب است. به منظور بررسی قابلیت استفاده دوباره کاتالیست نوری، تخریب MB برای سه سیکل در شرایط یکسان تکرار شد. بدین منظور پس از هر سیکل، کاتالیست نوری با سانتریفیوژ جدا شده و پس از شستشو با آب مقطر دوباره برای سیکل بعدی مورد استفاده قرار گرفت.

نتيجهها و بحث

شکل ۲ الگوهای XRD مربوط به نمونههای گوناگون را نشان میدهد. در شکل ۲-الف الگوهای XRD مربوط به نمونههای Cu₂O و Cu₂O مقایسه شدهاند. کلیه پیکهای الگوی پراش Cu₂O میکرونی اولیه مربوط به فاز Cu₂O (Cu₂O -0.05 Zard No. 05-0667) است. همچنین الگوی XRD نمونه NP-Cu₂O آسیاکاری شده به مدت ۳ ساعت تا حد زیادی همانند نمونه Cu₂O است. با این حال دو تفاوت دیده می شود. تفاوت اول ظهور پیک ضعیفی در زاویه حدود ۳۸ درجه در نمونه OP-Cu₂O است. با این حال ایت رخیب OD (ICO-0.05 Zard No. 0.05-0661) است. علت این پدیده هم به اکسایش جزیی Cu₂O حین فرایند آسیاکاری مکانیکی مربوط می شود. با این حال، فاز اصلی تشکیل دهنده این نمونه همان Ou₂O است. تفاوت دوم هم افزایش پهنای پیکها در نمونه آسیاکاری پرانرژی

شکل ۲ – الگوهای XRD مربوط به نمونههای الف-Cu2O و -NP و NP-Cu2O، ب- ZnO و ج- Cu2O/ZnO

و همچنین افزایش عیوب ساختاری و ایجاد کرنش در نمونه مربوط می شود. بر همین اساس اندازه کریستالیت ها در این نمونه از روش ويليامسون – هال محاسبه و حدود ۲۶ نانومتر به دست آمد. به منظور تأييد تشكيل ZnO طي فرايند سنتز و با توجه به ديده نشدن پیکهای این فاز در نمونههای نانوکامپوزیتی، الگوی XRD مربوط به نمونه ZnO خالص در شکل۲-ب دیده می شود. همان گونه که دیده می شود کلیه پیکهای موجود به ساختار ZnO (ZnO No. 36-1451) مربوط است و نمونه بلوری ZnO با این فرایند قابل سنتز است و همچنین پیکهای پهن این نمونه به احتمال زیاد به ریزساختاری این نمونه مربوط می شود. اندازه کریستالیت به دست آمده برای این نمونه حدود ۱۷ نانومتر است. شکل ۲-ج هم الكوى XRD مربوط به نمونه كاميوزيتSNP-Cu₂O/ZnO را نشان میدهد. شایان ذکر است با توجه به یکسان بودن الگوهای XRD مربوط به سایر نمونه های کامپوزیتی 10NP-Cu₂O/ZnO و 20NP-Cu2OZnO، از آوردن آنها صرف نظر شده است. همان گونه که دیده می شود همه پیکهای پراش موجود در این نمونه با دادههای استاندارد برای Cu₂O همخوانی دارد.

⁽¹⁾ UV-Vis spectrophotometer

شکل ۳ – تصویرهای FESEM مربوط به نمونه های الف- SNP-Cu2O/ZnO و ب- 10NP-Cu2O/ZnO و ج- 20NP-Cu2O/ZnO

شایان ذکر است که پیکی مطابق با فاز ZnO در این نمونه دیده نشد. علت این موضوع به احتمال زیاد به اندازه ذرههای ریز و کسر حجمی کم ZnO در کامپوزیت مربوط می شود. ذکر این نکته ضروری است که با توجه به همپوشانی پیکهای اصلی ZnO با ZnO در زاویه تقریبی ۳۶ درجه، ممکن است پیک اصلی ZnO به همین دلیل قابل دیدن نباشد.

به منظور ارزیابی میکروساختاری نمونههای کامپوزیتی سنتز شده، تصویرهای FESEM آنها در شکل ۳ نشان داده شده است. با توجه به شکل۳–الف که مربوط به نمونه SNP-Cu₂O/ZnO است، تا حد زیادی همه سطح Cu₂O آسیا شده توسط نانوذرههای ZnO پوشش داده شده است. علت این امر این است که نانوذرههای ZnO به اندازه کافی در نانوکامپوزیتی سنتز شده حضور دارند. در صورتی که در شکل ۳–ب که مربوط به نمونه Cu₂O/ZnO با نسبت که در شکل ۳–ب که مربوط به نمونه Cu₂O/ZnO با نسبت Cu/Zn برابر با ۱۰ است، کل سطح Cu₂O آسیا شده با نانوذرههای ZnO با اندازههای متوسط حدود ۳۰ نانومتر پوشش داده نشده است و نانوذرههای ZnO تنها روی بخشهایی از سطح Cu₂O آسیا شده توزیع می شوند. همچنین با توجه به شکل ۳–ج دیده می شود که

با افزایش نسبت Cu/Zn تا مقدار ۲۰ در نمونه 20NP-Cu₂O/ZnO با این نسبت نانوذرههای ZnO به روشنی دیده نمی شوند.

به منظور ارزیابی عناصر و مقدار آنها در نمونههای سنتز شده، آنالیز EDS روی سه نمونه انجام شد و نتیجههای مربوط به آن در الگوهای نشان داده شده در شکل ۴ آمده است. همچنین مقدارهای کمی آنالیز انجام شده هم در جدولهای پیوست هر شکل آورده شده است. حضور پیکهای مشخصه عناصر Cu و Z و O تأییدی بر حضور این عناصر در فراورده پایانی است. همچنین نسبت تاییدی بر محور این عناصر در فراورده پایانی است. همچنین نسبت در محلول این مقدارهای تجربی به مقدارهای تنظیم شده در محلول اولیه بسیار نزدیک است که حاکی از تولید موفقیت آمیز نانوکامپوزیت پایانی است. مقدارهای اختلاف جزیی هم به دقت آنالیز EDS و تا حدی سطحی بودن این آنالیز مربوط می شود.

برای مطالعه ویژگیهای نوری نمونههای کامپوزیتی با نسبتهای Cu/Zn گوناگون، همهی نمونهها با روش DRS آنالیز شد و طیفهای DRS مربوط به آنها در شکل ۵-الف نشان داده شدهاند. همان گونه که دیده میشود همه نمونهها جذب در بازه نور مرئی را

شکل ۵ – الف- طیفهای DRS، ب- نمودارهای Tauc برای نمونههای نانوکامپوزیتی با نسبتهای گوناگون Cu/Zn و ج- مقدارهای Eg برای نمونههای کامپوزیتی با نسبتهای گوناگون Cu/Zn برابر با ۵، ۱۰ و ۲۰

دارند که به حضور فاز Cu₂O در نانوکامپوزیتها مربوط می شود. ولی لبه جذب آنها تا حدى متفاوت است. مقدارهاي Eg مربوط به نمونهها با استفاده از منحنیهای Tauc ارزیابی شدند که در شکل ۵-ب نشان داده شده است. همچنین میزان Eg برای نسبتهای گوناگون Cu/Zn در شکل ۵-ج مقایسه شدهاند. همان گونه که دیده می شود با افزایش نسبت Cu/Zn از ۵ به ۲۰ و در نتیجه کاهش مقدار ZnO تشکیل شده روی سطح Cu₂O، مقدار Eg از ۱/۹ به ۲/۰۲ الکترون ولت افزایش پیدا میکند. در حقیقت آن چه در این ماده کامپوزیتی انتظار می رود آن است که با افزایش مقدار Cu₂O شکاف انرژی کاهش یابد، ولی چنین روندی در عمل دیده نشده است. البته برای تآیید این موضوع آزمون DRS روی نمونهها تکرار هم شد که تفاوتی دیده نشد. با این حال با توجه به میکروساختار نانو کامپوزیت که ذرههای ZnO روی سطح Cu₂O توزیع شدهاند، به نظر میرسد این تفاوت رفتار به ریخت شناسی فراورده یعنی تشکیل نامطلوب و ناکافی اتصال ناهمگون با کاهش مقدار ZnO در نانو کامپوزیت مربوط شود. بنابراین با افزایش نسبت Cu/Zn میزان جذب نور در بازه نور مرئی کاهش پیدا میکند که می تواند عاملی مؤثر بر کاهش فعالیت کاتالیستی نوری نانوکامپوزیت در تخریب آلاينده زير نور مرئي باشد.

برای بررسی تأثیر نسبت Cu/Zn بر روی فعالیت کاتالیستی نوری نانوکامپوزیتهای سنتز شده، آزمایش تخریب کاتالیستی نوری آلاینده MB در محلول آبی خنثی با غلظت ۲ میلیگرم بر لیتر، با استفاده از سه نمونه با نسبتهای گوناگون Cu/Zn در شرایط یکسان به مدت ۲۴۰ دقیقه انجام شد. در شکل ۶–الف نمودار تغییرهای C/Co با گذشت زمان نشان داده شده است. کاهش جزیی

در بازه تاریک به جذب سطحی آلاینده بر سطح فوتوکاتالیست مربوط می شود. سرانجام دیده می شود میزان تخریب پس از ۲۴۰ دقیقه برای سه نمونه با نسب Cu/Zn برابر ۵، ۱۰ و ۲۰ به ترتیب به حدود ۹۸، ۹۴ و ۹۱ درصد می رسد. این موضوع نشان دهنده کارآیی دلخواه فوتوكاتاليست توليد شده با نسبت برابر ۵ براي تخريب آلاينده MB زیر نور مرئی است. سینتیک تخریب آلاینده با این نمونهها برای مدت زمان ۲۴۰ دقیقه مورد ارزیابی دقیق تر قرار گرفت. بنابراین تغییرهای (In(C/C₀) بر حسب زمان در شکل ۶–ب رسم شده است که با دقت بالایی (R² بیش از ۰/۹۶) از شکل خطی تبعیت می کند. در نتیجه مقدار ثابت سرعت (k) با توجه به معادله سینتیکی درجه اول (معادله (۴)) و از روی شیب معادله خطی منطبق بر نتیجههای تجربی در شکل ۶–ب قابل محاسبه خواهد بود که مقدار آن برای نسبهای Cu/Zn برابر ۵، ۱۰ و ۲۰ به ترتیب برابر ۱۶۹/۰۱، ۰/۰۱۲۴ ۱/min ۰/۰۱۲۴ به دست آمد. بنابراین با توجه به این نتیجهها، عملكرد فوتوكاتاليستي نمونه 5NP-Cu₂O/ZnO در تخريب آلاينده MB بهتر است. دلیل این امر میتواند به علت افزایش شکاف انرژی و در نتيجه تهييج كمتر و تشكيل كمتر الكترون حفره زير تابش نور مرئى باشد. از سوى ديگر افزايش سرعت بازتركيب جفت الكترون-روزنه که به علت کاهش مقدار نانوذرههای ZnO روی سطح Cu₂O است، می تواند دلیل دیگری برای این موضوع باشد. به عبارت دیگر سرعت كمتر بازتركيب الكترون حفره به علت ساختار و سازوكار كوپل شدن اين ساختار فعال ناهمگون ميتواند فعاليت نوري بیشتر را به دنبال داشته باشد [۸،۹،۱۲]. بنابراین با توجه به نتیجههای به دست آمده از آنالیزهای گوناگون نانوکامپوزیت NPCu₂O/ZnO با نسبت NPCu₂O/ZnO برابر ۵ به عنوان نمونه بهینه انتخاب شد.

مرجع	درصد تخريب و مدت زمان	نوع آلاينده	روش تهيه	ترکیب شیمیایی
[79]	۷۰ درصد در ۱۸۰ دقیقه	رودامين B	روش شیمیایی	Cu ₂ O-ZnO
[٣٠]	۹۰ درصد در ۳۰۰ دقیقه	متيل اورانژ	روش شیمیایی	Cu ₂ O-ZnO
[٣١]	۸۰ درصد در ۱۲۰ دقیقه	متيل اورانژ	روش شیمیایی	Cu ₂ O-ZnO
[77]	۹۲ درصد در ۱۵۰ دقیقه	متيل اورانژ	روش شیمیایی	Cu ₂ O-ZnO
[١۵]	۹۸ درصد در ۶۰ دقیقه	متيلن بلو	روش شیمیایی	ZnO-Cu ₂ O
[٣٣]	۷۰ درصد در ۱۸۰ دقیقه	متيل اورانژ	روش شیمیایی	ZnO-Cu ₂ O
[74]	۹۵ درصد در ۴۰ دقیقه	متيلن بلو	روش شیمیایی	ZnO-Cu ₂ O
[٣۵]	۲۵ درصد در ۱۵۰ دقیقه	رودامين B	روش شیمیایی	ZnO-Cu ₂ O

جدول ۱ - خلاصه اطلاعات مربوط به فعالیت کاتالیستی نوری ترکیب کامپوزیتی Cu2O و ZnO در تخریب آلایندههای آبی گوناگون

شکل ۶ - الف- تغییرات نسبت C/C₀ با گذشت زمان تخریب و ب- سینتیک تخریب به صورت (ln(C/C) بر حسب زمان برای نانوکامپوزیتهای سنتز شده با نسبتهای Cu/Zn گوناگون برای تخریب محلول MB خنثی با غلظت ۲ میلیگرم تحت تابش نور مرئی

$$\ln\left(\frac{c}{c_0}\right) = -kt \tag{(f)}$$

به منظور مقایسه نتیجههای به دست آمده از این پژوهش با پژوهشهای پیشین، نتیجههای مربوط به فعالیت کاتالیستی نوری ترکیب کامپوزیتی Cu₂O و Cn₂ در تخریب آلایندههای آبی گوناگون در جدول ۱ آورده شده است. لازم به تاکید است که تفاوتهای موجود به تفاوت نوع آلاینده، شرایط تخریب کاتالیستی نوری، نوع و توان منبع نور، طراحی متفاوت راکتور، روش تهیه نمونهها و در نتیجه تفاوت در ترکیب و ویژگیهای گوناگون فراورده تولیدی بر میشود. شدهاند در واقع Cu2O فاز اصلی آنها است و مواردی که با ترکیب شیمیایی Cu2O-ZnO نشان داده شدهاند Cn2 فاز اصلی آن است. شرمیایی در توام شده، موردی که با روش همانند در پژوهش جاضر تهیه شده باشد، یافت نشد که نتیجههای آن قابل مقایسه باشد. در کل و به هرحال ۹۸ درصد تخریب در مدت زمان ۲۴۰ دقیقه بیانگر کارآیی دلخواه فراورده تولیدی در این پژوهش است. هرچند در جدول مواردی با همین حدود تخریب در مدت زمان کاه دقیقه اینگر

مشاهده می شود، ولی در این موارد توان لامپ مورد استفاده بیش تر بوده است و همچنین طراحی راکتور چنان بوده که فاصله منبع نور با محلول کم تر بوده است.

قابلیت استفاده دوباره کاتالیست نوری ویژگی مهم از نظر کاربردی محسوب میشود. در نتیجه قابلیت استفاده دوباره از کاتالیست نوری برای سه سیکل متوالی یکسان مورد ارزیابی قرار گرفت و روند تخریب فوتوکاتالیستی آلاینده MB در محلول با غلظت ۲ میلیگرم بر لیتر در شکل ۷ نشان داده شده است. همانگونه که در شکل دیده میشود، میزان تخریب در سیکل دوم و سوم تا حدی کاهش مییابد، به طوری که پس از ۲۴۰ دقیقه برای سیکل اول، دوم و سوم به ترتیب ۹۸ درصد، ۹۵ و ۹۲/۵ درصد است. یعنی پس از سه سیکل تنها ۵/۵ درصد کاهش در تخریب مشاهده میشود. خاطرنشان میشود این کاهش به احتمال زیاد به اتلاف جزیی ماده طی عملیات بازیابی و استفاده دوباره مربوط میشود. در نتیجه فراورده تولید شده پایداری کافی برای استفاده دوباره در سیکلهای متوالی را دارد.

تسکل ۷ – قابلیت استفاده مجدد فوتوکاتالیست 5NP-Cu2O/ZnO برای سه سیکل

به منظور بررسی تأثیر گذاری عامل های مؤثر بر فرایند تخریب كاتاليستى نورى، اثر عامل هاى مقدار غلظت آلاينده، مقدار کاتالیست نوری و pH پس از گذشت زمان ۲۴۰ دقیقه در شرایط بیان شده در شکل ۸ مورد بررسی قرار گرفت. همان گونه که در شكل A-الف مشاهده مى شود، با افزايش غلظت ألاينده MB از ۲ به ۱۰ میلی گرم بر لیتر درصد تخریب از ۹۸ به ۳۲ درصد كاهش مى يابد. با افزايش غلظت آلاينده و كدر شدن محلول، یراکندگی نور اتفاق افتاده و در نتیجه فوتونهای کمتری به سطح ذرههای کاتالیست نوری میرسد. بنابراین میزان تخریب افت پیدا می کند. همچنین در شکل ۸–ب مشاهده می شود که با تغییر مقدار کاتالیست نوری از ۰/۱ تا ۱/۷ گرم بر لیتر، درصد تخریب تا حدی افزایش و سپس کاهش مییابد که بیش ترین مقدار برای مقدار کاتالیست نوری ۰/۵ گرم بر لیتر برابر ۹۸ درصد به دست می آید. در واقع مقدار بیشتر کاتالیست نوری باعث افرایش سطح در برابر آلاینده برای جذب نور و فرایند تخریب خواهد شد. در حالی که با افزایش بیشتر مقدار کاتالیست نوری به ۰/۷ گرم بر لیتر، کاهش راندمان تخریب به ۹۳ درصد مشاهده می شود که به سبب جلوگیری از عبور نور و پراکندگی نور با حضور بیش از حد ذرههای کاتالیست نوری است. افزون بر این در شکل ۸-ج تأثیر pH محلول بر تخریب کاتالیستی نوری پس از ۲۴۰ دقیقه دیده می شود. دیده می شود که میزان تخریب در محلول قلیایی با pH برابر ۱۱ بیش ترین مقدار و حدود ۱۰۰ درصد است. در حالی که در شرایط اسیدی در pH برابر ۴ درصد تخریب به ۸۲ درصد افت پیدا می کند. با توجه به این که MB پس از انحلال در آب ماهیت کاتیونی دارد، تحت شرایط قلیایی به احتمال زیاد مقدار بیشتری از MB روی سطح کاتالیست نوری جذب می شود. زیرا در شرایط

قلیایی روی سطح کاتالیست شارژ منفی ایجاد شده که باعث بهبود جذب کاتیونهای MB میشود [۳۶]. با این حال با توجه به اختلاف نه چندان زیاد تخریب تحت شرایط خنثی و بازی، با توجه به جنبههای کاربردی آسان تر، شرایط خنثی به عنوان شرایط بهینه انتخاب میشود. بنابراین و به طور کلی شرایط مناسب با بیش ترین درصد تخریب غلظت آلاینده ۲ میلی گرم بر لیتر، مقدار کاتالیست ۰/۵ گرم بر لیتر و H برابر خنثی انتخاب میشود.

نتيجهگيري

در این پژوهش، عملکرد کاتالیستی نوری پودرهای نانوکامپوزیتی Cu₂O/ZnO با نسبتهای گوناگون Cu/Zn موردبررسی قرار گرفت. در مرحله اول برای تولید پودر نانوساختار Cu₂O از روش أسیاکاری مکانیکی پودر میکرونی Cu₂O به مدت سه ساعت استفاده شد. سپس نانوذرههای ZnO به روش شیمیایی روی آن سنتز شد. نتیجهها نشان داد که با آسیاکاری Cu₂O، پهنای پیکهای XRD افزایش یافته که به سبب کاهش اندازه ذرهها، افزایش عیوب و کرنش شبکه است. در الگوی XRD مربوط به نمونه کامپوزیتی Cu₂O/ZnO، پیکهای ZnO دیده نشده که به اندازه ریز ذرهها و کسر حجمی کم آن مربوط می شود. نتیجههای FESEM نشان داد که در نانوکامپوزیت Cu₂O/ZnO با نسبت Cu/Zn برابر ۵، تا حد زیادی تمام سطح Cu₂O آسیا شده توسط نانوذرههای ZnO پوشش داده شده است. ولی با افزایش نسبت Cu/Zn به ۲۰، نانوذرههای ZnO به روشنی دیده نمی شوند. نتیجههای آزمون DRS نشان داد که افزایش نسبت Cu/Zn به علت افزایش در انرژی شکاف باند نانوکامپوزیت Cu₂O/ZnO مى تواند عاملى مؤثر بر كاهش فعاليت كاتاليستى نورى نانوكامپوزيت در تخریب آلاینده تحت نور مرئی باشد. با این حال انرژی شکاف باند کلیه نانوکامپوزیتها در بازه نور مرئی قرار می گیرد. آزمایش تخریب كاتاليستى نورى آلاينده متيلن بلو با استفاده از فوتوكاتاليستها با نسبتهای گوناگون Cu/Zn به مدت یک ساعت انجام شد و دیده شد که با افزایش نسبت Cu/Zn میزان تخریب کاهش می یابد. در نتیجه نسبت Cu/Zn برابر ۵ به عنوان نسبت بهینه انتخاب شد. میزان تخریب آلاینده متیلن بلو با غلظت ۲ میلی گرم بر لیتر پس از ۲۴۰ دقیقه در تابش نور مرئی به ۹۸ درصد رسید که نشان دهنده کارآیی دلخواه فوتوکاتالیست تولید شده در این پژوهش است. تاريخ دريافت : ۲۳ / ۰۹ / ۱۳۹۸ ؛ تاريخ پذيرش : ۱۸ / ۰۱ / ۱۳۹۹

قدرداني

نویسندگان مقاله از دانشگاه تهران به دلیل حمایت از این پژوهش کمال تشکر و قدردانی را دارند.

مراجع

- [1] Royer B., Cardoso N.F., Lima E.C., Vaghetti J.C.P., Simon N.M., Calvete T., Veses R.C., Applications of Brazilian-Pine Fruit Shell in Natural and Carbonized Forms as Adsorbents to Removal of Methylene Blue from Aqueous Solutions-Kinetic and Equilibrium Study, *J. Hazard. Mater.*, 164: 1213-1222 (2009).
- [2] Rafatullah M., Sulaiman O., Hashim R., Ahmad A., Adsorption of Methylene Blue on Low-Cost Adsorbents: A Review, J. Hazard. Mater., 177: 70-78 (2010).
- [3] Netpradit S., Thiravetyan P., Towprayoon S., Application of Waste Metal Hydroxide Sludge for Adsorption of Azo Reactive Dyes, *Water Res.*, **37**: 763-772 (2003).
- [4] Allegre C., Moulin P., Maisseu M., Charbit F., Treatment and Reuse of Reactive Dyeing Effluents, J. Membrane Sci., 269: 15-34 (2006).
- [5] Ahmadi M., Padervand M., Vosoughi M., Roosta Azad R., Facile Template-Free Synthesis of the CuO Microflowers with Enhanced Photocatalytic Properties, *Mater. Res. Innov.*, 21: 1-5 (2016).
- [۶] مقدم س.، ظرافت م.م.، صباغی ص.، تجزیه فوتوکاتالیستی فنول با استفاده از نانوکامپوزیت C-TiO₂، *نشریه شیمی و مهندسی شیمی ایران*، (۱)۳۳: ۴۱ تا ۵۰ (۱۳۹۷).
- TiO₂-CNT توانعی ع.ر.، شیبانی س.، تأثیر حضور آب، بنزیل الکل و درصد CNT بر روی ویژگیهای نانوکامپوزیت TiO₂-CNT تواند شده به روش سل-ژل درجا، *مجله فرایندهای نوین در مهندسی مواد*، ۲: ۱۴۹ تا ۱۶۰ (۱۳۹۷).
- [8] Padervand M., Fasandouz F.M., Beheshti A., [Cu-Ag₂]O-C₃N₄ Nanoframeworks for Efficient Photodegradation of Wastewaters, Prog. React. Kinet. Mec., 44: 175-186 (2019).

[9] Heidarpour H., Padervand M., Soltanieh M., Vossoughi M., Enhanced Decolorization of Rhodamine B Solution through Simultaneous Photocatalysis and Persulfate Activation over Fe/C₃N₄ Photocatalyst, *Chem. Eng. Res. Des.*, **153**: 709-720 (2020).

[۱۰] صباغی ص.، دوراقی ف.، تخریب فوتوکاتالیستی متیلن بلو به کمک نانوکامپوزیت ZnO/SnO₂، *نشریه شیمی و مهندسی شیمی ایران*، (۲)۳۶۴ ۲۱۹۲ (۱۳۹۶).

- [11] Padervand M., Asgarpour F., Lammel G., Hexagonal Core-Shell SiO₂[-MOYI]Cl⁻]Ag Nanoframeworks for Efficient Photodegradation of the Environmental Pollutants and Pathogenic Bacteria, J. Inorg. Organomet. Polym., 29: 1-10 (2019).
- [12] Padervand M., Lammel G., Bargahi A., Mohammad-Shiri H., Photochemical Degradation of the Environmental Pollutants over the Worm-Like Nd₂CuO₄-Nd₂O₃ Nanostructures, Nano-Structures & Nano-Objects, 18: 100258 (2019).
- [13] Padervand M., Jalilian E., Majdani R., Goshadezehn M., BiOCl/AgCl-BiOI/AgI Quaternary Nanocomposite for the Efficient Photodegradation of Organic Wastewaters and Pathogenic Bacteria under Visible Light, J. Water Process Eng., 29: 100789 (2019).
- [14] Kumar S., Parlett C.M.A., Isaacs M.A., Jowett D.V., Douthwaite R.E., Cockett M.C.R., Lee A.F., Facile Synthesis of Hierarchical Cu₂O Nanocubes as Visible Light Photocatalysts, *Appl. Catal. B.*, 189: 226-232 (2016).
- [15] He Z., Xia Y., Tang B., Jiang X., Su J., Fabrication and Photocatalytic Property of ZnO/Cu2O Core-Shell Nanocomposites, *Mat. Let.*, **184**: 48-151 (2016).
- [16] Li W., Wang G., Chen C., Liao J., Li Z., Enhanced Visible Light Photocatalytic Activity of ZnO Nanowires Doped with Mn²⁺ and Co²⁺ Ions, *Nanomat.*, 7: 20-24 (2017).
- [17] Deo M., Shinde D., Yengantiwar A., Jog J., Hannoyer B., Sauvage X., More M., Ogale S., Cu₂O/ZnO Hetero-Nanobrush: Hierarchical Assembly, Field Emission and Photocatalytic Properties, *Mat. Chem.*, 22: 17055-17062 (2012).
- [18] Lučić Lavčević M., Penava A., ZnO Nanostructured Photocatalysts for Water Treatment Application, Croatian J. Food Sci. Tech., 9: 192-197 (2017).
- [19] Jang J.S., Yu C.J., Choi S.H., Ji S.M., Kim E.S., Lee J.S., Topotactic Synthesis of Mesoporous ZnS and ZnO Nanoplates and their Photocatalytic Activity, *Catal.*, 254: 144-155 (2008).
- [20] Jiang T., Xie T., Zhang Y., Chen L., Peng L., Wang D., Photoinduced Charge Transfer in ZnO/Cu₂O Heterostructure Films Studied by Surface Photovoltage Technique, *Phys. Chem. Chem. Phys.*, **12**: 15476-15481 (2010).
- [21] Yang M., Zhu L., Li Y., Cao L., Guo Y., Asymmetric Interface Band Alignments of Cu₂O/ZnO and ZnO/Cu₂O Heterojunctions, J. Alloys Compd., 578: 143-147 (2013).
- [22] Chen Y.S., Liao C.H., Chueh Y.L., Lai C.C., Chen L.Y., Chu A.K., Kuo C.T., Wang H.C., High Performance Cu₂O/ZnO Core-Shell Nanorod Arrays Synthesized using a Nanoimprint GaN Template by the Hydrothermal Growth Technique, *Opt. Mater. Express*, 4: 1473-1486 (2014).

[23] Lv J., Xu J., Zhao M., Yan P., Mao S., Shang F., He G., Zhang M., Sun Z., Effect of Seed Layer on Optical Properties and Visible Photoresponse of ZnO/Cu₂O Composite Thin Films, *Ceram. Int.*, **41**: 13983-13987 (2015).

[۲۴] عطائی ا.، شیبانی س.، خیاطی غ.ر.، اسدی کوهنجانی س.، "آلیاژسازی و فعال سازی مکانیکی، فناوری تهیه نانو مواد"، سازمان انتشارات جهاد دانشگاهی واحد تهران، (۱۳۸۵).

- [25] Cullity B.D., "Elements of X-ray Diffraction", Reading: Addison-Wesley Pub., (1978).
- [26] Williamson G., Hall W., X-ray Line Broadening from filed Aluminium and Wolfram, Acta Metall., 1: 22-31 (1953).
- [27] Tauc J., Optical Properties and Electronic Structure of Amorphous Ge and Si, *Mater. Res. Bull.*, 3: 37-46 (1968).
- [28] Esmaielzadeh Kandjani A., Mohammad Sabri Y., Periasamy S.R., Zohora N., Amin M.H., Nafady A., Bhargava S. K., Controlling Core/Shell Formation of Nano-Cubic p-Cu₂O/n-ZnO Toward Enhanced Photocatalytic Performance, *Langmuir*, **31**: 10922-10930 (2015).
- [29] Zou X., Fan H., Tian Y., Yan S., Synthesis of Cu₂O/ZnO Hetero-Nanorod Arrays with Enhanced Visible Light-Driven Photocatalytic Activity, *Cryst. Eng. Comm.*, 16: 1149-1156 (2014).
- [30] Ma J., Wang K., Li L., Zhang T., Kong Y., Komarneni S., Visible-Light Photocatalytic Decolorization of Orange II on Cu₂O/ZnO Nanocomposites, *Ceram. Int.*, 41: 2050-2056 (2015).
- [31] Helaili N., Bessekhouad Y., Bouguelia A., Trari M., p-Cu₂O/n-ZnO Heterojunction Applied to Visible Light Orange II Degradation, *Sol. Energy*, 84: 1187-1192 (2010).
- [32] Xu C., Cao L., Su G., Liu W., Liu H., Yu Y., Qu X., Preparation of ZnO/Cu₂O Compound Photocatalyst and Application in Treating Organic Dyes, J. Hazard. Mater., 176: 807-813 (2010).
- [33] Cui Y., Wang C., Liu G., Yang H., Wu S., Wang T., Fabrication and Photocatalytic Property of ZnO Nanorod Arrays on Cu₂O Thin Film, *Mat. Let.*, 65: 2284-2286 (2011).
- [34] Liu K., Zhang J., Gao H., Xie T., Wang D., Photocatalytic Property of ZnO Microrods Modified by Cu₂O Nanocrystals, J. Alloys Compd., 552: 299-303 (2013).
- [35] Ansari F., Sheibani S., Fernández-García M., Characterization and Performance of Cu₂O Nanostructures on Cu Wire Photocatalyst Synthesized In-Situ by Chemical and Thermal Oxidation, J. Mat. Sci.: Mat. Elec., 30: 13675-13689 (2019).